

Utajování artefaktů dávné historie

Jsme ještě hodně pozadu za vyspělou prehistorickou civilizací.

„**RUSKO V KŘIVÝCH ZRCADLECH**“ je rozsáhlé dvousvazkové dílo akademika **Nikolaje Levašova**. Ve skutečnosti se v něm autor nezabývá jen Ruskem, ale především a převážně se věnuje minulosti Slovanů obecně a rovněž minulými událostmi (zpětně až statisíce let), ke kterým došlo na celé naší planetě. Je to historie zcela odlišná od toho, co nám bylo dosud odborníky a vědeckými kapacitami předkládáno a velice doporučujeme její přečtení všem, kdo mají přístup k internetu.

Kniha u nás dosud nevyšla, ale postupně se z ruštiny překládá a prezentuje na webově stránce <http://leva-net.webnode.cz>. Ve **svazku 2 – Ukřižovaná Rus** – jsme vybrali zajímavou pasáž z předmluvy, kterou vám zde nabízíme.

* * *

Minulost je před námi skryta clonou mlhy reálnosti událostí, které nejsou dostupné pro většinu lidí, a pro obnovení obrazu minulosti musíme spoléhat na dochované stopy. Bohužel skutečných artefaktů z minulosti je zachováno málo. Mnohé z nich byly v minulosti záměrně zničeny sociálními parazity, zejména v posledních tisících letech. Je možné, že ještě budou nalezeny dosud neznámé artefakty, které nestihnou zničit, jako se to stalo s jedním objevem profesora Čuvyrova, velkou reliéfní kamennou mapou západní Sibíře. Ano, i u ní došlo k „incidentu“.

Poté, co byla mapa pečlivě zkoumána s využitím nejmodernějších vědeckých technologií a tato analýza přinesla neuvěřitelné údaje, profesor Čuvyrov ji předal moskevské univerzitě, ale „podivně“ je, že tato reliéfní mapa byla v archivech univerzity „ztracena“, a to tak, že ji až dosud nikdo nemůže najít, a k tomu navíc „najednou“ dostali všichni amnézii – ztrátu paměti, že by k nim nějaká mapa vůbec došla. Zvláště podezřelé budou důvody pro tuto „ztrátu paměti“ o „nějaké“ mapě, když si uvědomíte, že nalezená mapa západní Sibíře byla vyrobena dnes neznámou technologií z kamenné desky o rozměrech 148 cm na délku, 106 cm na šířku a 16 cm na výšku a vážící asi tunu! Vzhledem k velikosti této mapy a její váze je naprosto jasné, jakým způsobem a proč se „ztratila“.

Ale dříve než se „ztratila“, byla tato mapa velmi podrobně studována a zjistily se na ní stopy vyspělé civilizace, jejíž výše výrazně převyšuje současnou úroveň rozvoje. Tato trojrozměrná mapa byla zkoumána s velkým nadšením a oznamovalo se to přes média v Rusku i v zahraničí. S největší pravděpodobností na začátku zkoumání

v ní parazité neviděli nebezpečí pro dnešní formálně přijatou „historickou“ doktrínu. Zřejmě byli uvedeni v omyl jejím věkem. Koneckonců, plastickou mapu datovali na základě podkladového materiálu, dolomitu vysokého 16 cm. Stáří této základny je sto dvacet milionů let a to sloužilo jako základ pro tvrzení, že i věk samotné mapy je sto dvacet milionů let!

Z mého pohledu – to je absurdní! Při takovém přístupu všechny hřbitovní náhrobky z mramoru a žuly by byly vytesány před stovkami milionů let!? Samozřejmě, že ne! Omyl sociálních parazitů způsobily i nápisy na této desce. Původně se předpokládalo, že nápisy byly starověké čínské znaky. A to se právě nepotvrdilo. Jakmile si sociální parazité uvědomili, že tvůrci mapy byli předky Slovano-Árijců a nápisy na ní jsou slovansko-árijské runy – poté se reliéfní mapa „nějak“ ztratila v „labyrintu“ moskevské univerzity! Sociální parazité nechtěli připustit, aby se informace stala veřejně známou – informace o tom, že plastickou mapu asi před sto tisíci lety vytvořili předkové „primitivních“ Slovanů! Jsou ochotní připustit, že se civilizace Midgard-země zrodila v Číně, Africe, Americe – všude, jen to nesmí být Rusko.

Ale tentokrát se probudili příliš pozdě – díky internetu a videozáznamům se informace o reliéfní kamenné mapě z Uralu rozšířila po celém světě.

Beze stopy při skladování zmizel i neméně senzační Tisulský artefakt. Počátkem září 1969 byl v uhelném ložisku u obce Ržavčik regionu Tisulsko-gó, Kemerovský kraj, kde se pracovalo v hloubce sedmdesáti metrů, objeven sarkofág, ve kterém bylo nalezeno tělo vysoké, mladé, neobyčejně krásné ženy bez známek rozkladu. Ženské tělo bylo uloženo do jakési téměř čiré kapaliny.

Poté, co byl obsah sarkofágu prostudován, bylo sděleno, že materiál šatů Šipkové Růženky byl zpracován neznámou technologií a z neznámých materiálů. Spolu s ní byla v sarkofágu černá pravoúhlá krabička, jejíž význam nebyl nikým objasněn. Genetická analýza ženy z mramorového sarkofágu ukázala stoprocentní identitu se současným ruským člověkem! Tělo v takovém stavu, kdy všichni, kteří onu mladou ženu v sarkofágu spatřili, tvrdili, že není mrtvá, ale jen spí, uchovávala narůžovělá tekutina, vně které její tělo rychle začalo ztrácet svou formu. Někdo, kdo tělo neobyčejně krásné mladé ženy do té tekutiny umístil, tím sledoval nějaký cíl, pokoušeje se ochránit její tělo i od nejmenšího rozkladu, což znamená ochránit buňky těla před

hnilobnými procesy. Někdo umístil její tělo do stavu mezi světem živých a světem mrtvých.

A ještě jeden zajímavý fakt! Kerevská oblast se nachází na jihu západní Sibíře, právě v těch oblastech, kde se usadili naši předkové poté, co opustili potápějící se Daarii! Není to až příliš mnoho „náhodných“ shod okolností i pro ty největší „nevěřící Tomáše“? Ale sociálním parazitům se nijak nechce přiznat fakt toho, že civilizace na Midgard-zemi byla vytvořena bílou rasou, lidmi, kteří hovořili ruským jazykem a měli ruskou genetiku.

Tenkrát, ve vzdáleném roce 1969, nebyl internet ani videokamery a také možnosti okamžité informace, tak téměř všichni svědkové a účastníci těchto událostí z „nějakého důvodu“ zemřeli v různých nehodách nebo „náhle“ zemřeli na srdeční příhody či jiné „nečekané“ fatální problémy se zdravím a tento neuvěřitelný objev nebyl nikdy zveřejněn. Je vidět, že se moc držícím osobám v té době nelíbila objevená ruská genetika. Mimochoodem sarkofág se Šipkovou Růženkou nebyl jediným podobným nálezem na tomto místě. Po humbuku kolem tohoto zjištění a zničení veškerých důkazů se v roce 1973 na pobřeží a na ostrovech jezera Berčikul, které bylo šest kilometrů od prvního objevu, v tajnosti prováděly rozsáhlé vykopávky na místě, kde pak místní obyvatelé našli několik stovek vyhloubených a zase zasypaných hrobů, jejichž obsah neustále odvážely vojenské helikoptéry. Chci jen doufat, že Šipková Růženka a další nálezy nebyly zničeny a jsou udržovány v tajných skladech a jednoho dne se o nich budou učit naši současníci, vzdálení potomci těch, kteří byli pohřbeni v hrobech, jež byly znesvěceny.

To jsou jen dva příklady přesvědčivě dokazující existenci pokročilé civilizace Rusů, civilizace, která existovala nejméně sto tisíc let na území dnešního Ruska. Přesněji řečeno, dnešní území Ruska je jen částí státu, říše, nebo sociálního útvaru, který existoval v dávných dobách. A nezáleží na tom, jak se tento společenský útvar jmenoval v průběhu celé doby své existence – stát, říše, Védická říše, Velká Tartarie, Russea, Rasenie, Ruská říše či Rusko! Důležité je, že celou tu dobu byl ruský lid po stovky tisíc let základem, jednotícím prvkem, kolem kterého se spojovaly všechny ostatní malé národy s cílem vytvořit lepší budoucnost pro své děti, kde každý člověk byl svobodný a kde člověka cenili pro jeho zásluhy!

Nikolaj Levašov